

ȚARA SE PREGĂTEȘTE DE ALEGERI

INTĂLNIRI ÎNTRE ALEGĂTORI ȘI CANDIDAȚII

FRONTULI UNITĂȚII SOCIALISTE

PRILEJ DE RODNICE

ȘI INSUFLEȚITE DEZBATERI

CETĂȚENEȘTI

Înțelegerea cu candidatul pentru marele sfat al țării — tehnicianul petrolist Constantin Cojocaru — desfășurată la clubul muncitoresc din Tâceni, la care au luat parte câteva sute de locuitori ai orașului, a prilejuit o amplă convorbire despre politica internă și externă a partidului și statului nostru, realizările obținute în ultimii ani în dezvoltarea economică și social-culturală a României, a județului Gorj. Participanții la discuții au făcut numeroase propuneri și s-au angajat ca împreună cu deputatul pentru Marea Adunare Națională, cu deputații județeni și orașenești, să realizeze o serie de obiective edilitar-gospodărești și social-culturale, între care un liceu și o baie comunală, canalizarea localității și altele.

Cetățenii celui mai tânăr cartier al Clujului — Gheorgheni —, oameni ai muncii de diferite profesii, români și maghiari, s-au întâlnit cu biograful Rudolf Palocsay, candidatul lor în alegerile pentru Marea Adunare Națională. În cuvinte pline de căldură, numeroși vorbitori au înfățișat tabloul impresionant al realizărilor care, aici, unde totul e nou, poartă pecete de simbol. Profesorul Ion Radu, directorul școlii generale nr. 1, a arătat că în cartier se află în plină construcție un orașel al elevilor, alcătuit dintr-un liceu pedagogic, un liceu energetic și un complex școlar profesio-

nal. Mai mulți cetățeni, între care Radu Măneșcu, Ana Zastolca, Aurel Cîmpeanu, Karoly Gyulai și alții, au ridicat în cuvintele lor probleme referitoare la grăbirea ritmului de amenajare a zonei de agrement a cartierului, îmbunătățirea aprovizionării cu alimente, modernizarea drumurilor de acces.

Alegătorii din circumscripția nr. 26 a orașului Făltăcești s-au întâlnit, în sala de festivități a casei de cultură din localitate, cu Ștefan Sugu, lucrător la revizia de vagoane din stația C.F.R., candidat al Frontului Unității Socialiste pentru alegerile de la 2 martie. În cuvintele lui, Ion Subașu, Constantin Măndoiu, Constantin Scuturoiu, precum și alți participanți au arătat că Făltăcești, devenit oraș cu mai puțin de un an în urmă, cunoaște un ritm de dezvoltare asemănător tuturor localităților urbane ale țării. Circa o treime dintre locuitorii sunt astăzi salariați în unități industriale și agricole. Jumătate din populație și-a construit case noi. Orașul dispune de patru școli generale, liceu teoretic, școala de mecanici agricoli și o școală specială ajutătoare; are, de asemenea, o casă de cultură și două cămine culturale, trei cinematografe, teatru, bibliotecă, un spital. În următorii ani, el va cunoaște o însemnată dezvoltare industrială. În același timp se vor rezolva o serie de probleme edilitar-gospodărești. (Continuare în pag. a V-a)

IN PAG. A II-a :

• ACTUALITATEA PE SCURT. O nouă ofensivă a iernii ?

IN PAG. A III-a :

• O datorie de prea multă vreme uitată de utociștii de la Combinatul chimic din Tîrnăveni : RESPECTAREA DISCIPLINEI TEHNOLOGICE.

• MAXIMELE DE ANUL TRECUT — PRODUCȚII MEDII ÎN 1969.

SUMAR

• ÎNDATORIRILE PROFESIONALE DECURG DIN SARCINILE UZINEI (Din preocupările organizației U.T.C. de la „Unirea” Cluj, pentru creșterea contribuției tinerilor la îndeplinirea planului de producție).

IN PAG. A IV-a :

• PREZENȚE FĂRĂ CATALOG (Pagina elevului).

IN PAG. A V-a :

• CIND LA CANNES LOCUL VEDETELOR TI IAU IDEILE... (I).

• SPORT.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXV, SERIA II NR. 6138

6 PAGINI — 30 BANI

MIERCURI 12 FEBRUARIE 1969

TINERI, MUNCITORI, ȚĂRANI,
INTELECTUALI! STUDENȚI ȘI ELEVI! OSTAȘI!
VOTIND PENTRU CANDIDAȚII FRONTULI UNITĂȚII SOCIALISTE,
VOTAȚI PENTRU ÎNFĂPTUIREA IDEELURILOR NOBILE ALE
POPORULUI NOSTRU, PENTRU UN VIITOR LUMINOS!

(Din „Manifestul Frontului Unității Socialiste”)

Trimisii noștri speciali transmit :

11 FEBRUARIE
ieri la...
PLOIEȘTI

În timp ce redactam materialul de față, cineva ne-a căutat insistent la telefon. Era tovarășul Mihail Grigore, secretar al Frontului Unității Socialiste al Consiliului municipal Ploiești și instructor al comitetului municipal P.C.R., care ne furnizase, cu ceva ore mai înainte, o serie de date pentru reportaj.

„Încă un punct, demn de consemnat, pe agenda unei „zile electorale” bogate, cu remarcabile manifestări, inițiative și acțiuni. Primul secretar al Comitetului municipal U.T.C.-Ploiești este unul dintre cei 211 candidați municipali, la care se adaugă încă 64 candidați județeni, 411 ale comunelor sub-urbane, alături de 5 candidați pentru Marea Adunare Națională. Și faptul că, în cazul semnalat, candidatul Frontului Unității Socialiste este un

A. TOMA
GH. ISTRATE

(Continuare în pag. a V-a)

LUCRĂRILE
DE ÎNGRIJIRE
A CULTURILOR
DE PĂIOASE

Paralel cu pregătirea lucrărilor agricole de primăvară, lucrătorii din întreprinderile agricole de stat acordă o deosebită atenție îngrijirii culturilor de păioase. Una din principalele acțiuni menite să ducă la sporirea culturilor este fertilizarea pe faze cu îngrășămintele azotoase, lucrare ce se execută în timpul iernii. Potrivit datelor Departamentului I.A.S., au fost aplicate astfel de îngrășămintele pe o suprafață de 600.000 ha din cele aproape 600.000 însemnate cu păioase. În această muncă, lucrătorii din I.A.S. folosesc 26 de avioane, precum și un însemnat număr de mașini speciale pentru împrăștierea îngrășămintelor. Unitățile din trusturile I.A.S.-Iași au fertilizat întreaga suprafață, iar în cele din trusturile I.A.S. Oradea, Bacău și Constanța lucrările sînt pe sfîrșite.

(Agerpres)

MARIA GEORGESCU
asistent unio.

(Continuare în pag. a V-a)

„OLIMPIADA STRUNGARILOR” — îndemn spre perfecționare

Brașovul a fost, în ultimele zile, gazda unei noi competiții. De această dată au venit să-și dispute înfruntarea tinerii strungari din întreaga țară, calificați în urma concursurilor desfășurate în întreprinderi, pe municipii, la nivel de județe. Am ținut la curent pe cititorii noștri cu evoluția întrecerii finale pe țară a Olimpiadei strungarilor. Vă sînt cunoscute și numele celor mai buni dintre ei, în numărul de astăzi revenim cu amănunte de la episodul final al acestei competiții, care a reunit, de-a lungul desfășurării sale, peste 30.000 de tineri.

Sala urmărește cu emoție derularea întrebărilor, aplauzele însoțesc fiecare răspuns exact. Departajarea intervine inevitabil. Ordinea celor mai bine pregătiți strungari stabiliți după ultima întrebare e următoarea: Husak, Weis, Trenchea. Adică exact cea consfințită prin extemporal.

„STRUNGUL DE AUR”
IȘI „ALEGE”
CȘIGĂTORUL

Eliberați de emoțiile probei practice, concurenții au preluat emoția așteptării rezultatelor. Măsurătorile cotelor realizate, confruntate cu cele de pe desen, urmau să indice pe cele mai izbutite piese și în mod direct pe acei tineri cu dreptul de a continua concursul. Explicabil de ce, la cămin, timpul este întreținut cu formule, cu exerciții, răsfoind cărți și reviste. Oricare putea să se numere printre cei chemați să susțină proba orală.

Regulamentul prevede că doar zece dintre cei 24 pot participa în întrecerea directă pentru primul loc, stabiliți prin baraj. Un extemporal soluționează problema, operând modificări în ierarhia stabilită inițial. Marius Roman „iese” din primii trei, Lupu și Stoica părăsesc plutonul „celor zece”, cedînd locul lui Ioan Lici, de la Fabrica de șule Rîjnov și Gheorghe Stancu, de la Uzina „Semănătoarea” din București. În această formulă, corectată, se declanșează momentul final.

IN CARTEA DE ONOARE
A OLIMPIADEI

Luăți fiecare în parte, concurenții prezenți în finala pe țară a acestei olimpiade s-au distins printr-o dominantă comună: marea pasiune pentru meserie. O apropiere începută cu ani în urmă și accentuată prin efortul de autodepășire la care te obligă condiția sincronizării la dinamica profesiei.

N. UDROIU

(Continuare
în pag. a III-a)

În drum spre locul I: VILIAM HUSAK

Ultima deliberare... înainte de a fi pe locul

III: IOAN TRENCHEA

Foto: ION CUCU

Răspunsul a fost bun! Iar WILHELM WEIS și-a asigurat locul II

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINERETE • EDUCAȚIE • RĂSPUNDERI

...ȘI S-AU RĂZBUNAT PE COPII!

La Oficiul stării civile lucrurile au decurs normal: au spus „Da”, de bună voie și neșiliți de nimeni. Formula fchin-dea în sine, pentru R. Petre și R. Magdalena, o secretă și prețioasă victorie: se căsătoriseră din dragoste, trezind peste opozițiile pe care părinții, mai ales ai ei, încercaseră să le ridice în fața do-rinței celor doi. O victorie care reedita frumoasa poveste a lui Romeo și Julieta cu speranța de a nu sfîrși trist. Pe erau hotărîți să fie fericiți. Au urmat doi ani în care lucrurile au decurs normal, fără incidente. R. Petre a plecat să-și satisfacă stagiul militar. Ea l-a așteptat. „Nu l-a făcut de ris”. Părinții lui au instituit un control la prima vedere de necrezut: un caiet în care tî-

semneze pe ore ce a făcut și unde a fost zi de zi. Și-a spus că din prea marea iubire pentru fiul lor și din grijă pentru căsnicia pe care o oblăduiau, exagerează. Dar dragostea e dragoste, înțelege orice. După întoarcerea lui din armată căsnicia își ia cursul obișnuit. Unele mici incidente, poate firești, poate nu, sînt trecute cu vederea. Se nasc doi gemeni. Se nasc doi copii, care trebuie îngrijiți, hrăniți, îmbrăcați, crescuți. Cine nu știe, dintre cei care au devenit deja părinți, ce înseamnă această nouă realitate a unei tinere familii?

În ciuda acestei realități, care de obicei duce la o și mai mare solidarizare și apropiere a soților a căror drum de început a fost dragostea, aici, în familia R, lucrurile se petrec, năra soție era obligată să con-surprinzător, în mod contrar:

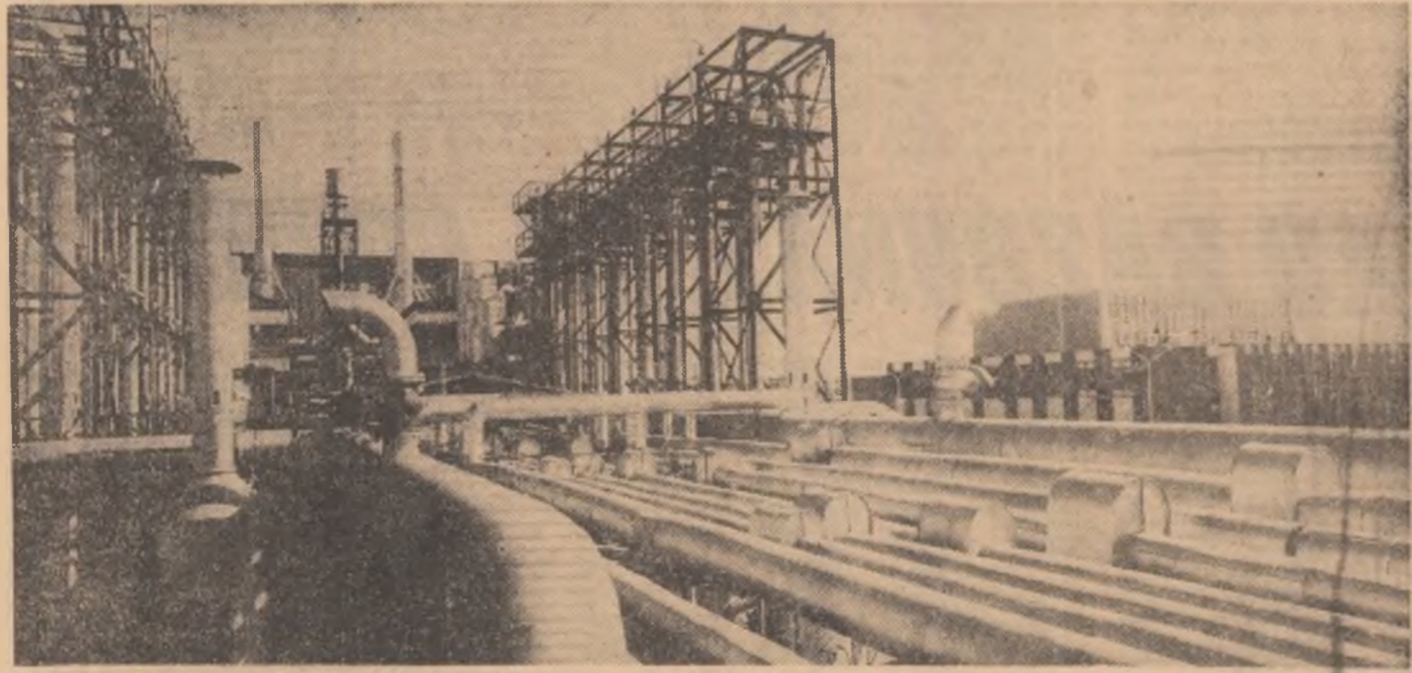
NICOLAE ADAM

(Continuare în pag. a II-a)

MAȘINĂ CIRCULARĂ
UNIVERSALĂ
DE PRELUCRARE
A LEMNULUI

Specialiștii întreprinderii mecanice din Roman au realizat, după proiecte și tehnologii proprii de fabricație, o mașină circulară universală de prelucrare a lemnului, cu caracteristici tehnico-economice valoroase. Mașina are lungime maximă de tăiere de 2.800 mm, o lățime de 800 mm, caracteristică care o situează printre cele mai bune produse de acest tip. De semnalat că aceste mașini circulare universale au fost solicitate în Belgia, Cehoslovacia, R.F.G., Ungoslavia, Ungaria și alte țări.

(Agerpres)

Secență din peisajul industrial al Piteștiului contemporan. În fotografie: Liniu tehnologic de fabricare a negruului de fum de la Uzina chimică

ÎN LOC DE

CRONICĂ TEATRALĂ

DOUĂ VOLUME DE TEATRU

mai puțin importantă; uneori, ca în Veac de Iarnă, ca este eludată, altele are doar funcția unui pretext pentru înfruntarea ideilor. Mestegul dramaturgului se exercită aici în a evita excesiva conceptualizare, în a lăsa personajelor carnea existenței reale, care să dea dezbaterii de idei forța vieții. În această privință, Ion Omescu excellează. Căci diferitele ipostaze ale dramei teatrală pe care le conține cele trei piese au înalta tensiune a faptului real; înălțarea simbol este un proces implicit, decurgând din însăși consistența evenimentelor. Altfel spus, toate cele trei piese sînt pline de viață, personajele se află în raporturi complexe și credibile, umbra abstracției goale nu le atinge. O lume adevărată, arădă patimă mistuită de frământări, contradictorie și impulsivă — acesta este mediul în care se dezvoltă ideile dramatice și filozofice ale autorului, în care prinde contur meditația sa. Așa cum pe drept cuvînt observă N. Mănolescu, încercarea dramatică a piesei se exteriorizează mai cu seamă la nivelul dialogului. Cuvîntul este încărcat de semnificații și semnificativitatea lui, acțiunea și ideea.

O analiză mai detaliată a fiecărei dintre cele trei piese — deși obiectul acestor însemnări — vom spune doar că fiecare din ele pornește de la ideea puterii (ca obiect al aspirației sau ca mijloc al luptei), pentru a ajunge la explorarea unor aspecte dintre cele mai esențiale ale raportului omului cu semenii săi, cu țara, cu istoria, cu propria sa constituție. Trebuie fundamentală este cea a răspunderii libertatea firească a opțiunii umane, spune autorul, capătă sens și utilitate numai în coralații cu necesitatea istorică, cu morile imperatice cărora omul este dator să le răspundă cu probitate. Momentele de alterare a acestei coralații produc, în măsura în care ele atreneză valori umane excepționale, impasuri tragice. Expresia cea mai limpede a acestei idei este drama Săgetătorul, pe care avem temeiuri s-o încastrăm scrierilor dramatice celor mai semnificative din ultimii ani.

Gratie unui efort din ce în ce mai susținut al scriitorilor, decise, pare-se, să-și onoreze vechile promisiuni, dramaturgia începe, în sfîrșit, să-și recupeze în conștiința publicului local ce i se cuvine printre genurile literare. Reprezentată pînă acum mai ales antologic, producția dramaturgilor tinde să-și scoată la iveală exemplarele de serie, supunîndu-le exigențelor cititorului.

Doi volume de teatru rețin în mod special atenția dintr-o producție recentă destul de masivă. Este vorba, mai întii, de cartea lui Ion Omescu, cuprinzînd piesele Veac de Iarnă, Săgetătorul și Vlad Anonimul, de fapt o trilogie reunită sub titlul „Dramele puterii”. Cartea dezvăluie un dramaturg puternic și original, stăpînind abil tehnica genului. Îndecșib această ultimă caracteristică este importantă, căci, îndelung familiarizată cu secretele specifice ale scrisului dramatic și ale scenei, Ion Omescu știe să nu le acorde mai multă însemnătate decît merită. Ele nu-l crispează, nu-l tiranizează, nu i se impun ca realități în sine, așa cum se întâmplă cu destui dramaturgi contemporani, ci i se supun cu fidelitate, acceptînd primatul firesc al ideilor. Avem de-a face cu o dramaturgie în buna tradiție modernă care pretinde temerar de inspirație istorică un amplitudă sursat contemporan, o vibrație care să depășească semnificațiile stricte ale momentului înfățișat. În această dramaturgie, precizia datării este

drumaturgie din colecția „Luca-fărul”. Cartea lui Mihai Neagu Basarab este vizibil marcată de „zodia” debutului, inepveniența artistică și omenescă a autorului fiind vizibilă în cele mai multe pagini. Dar tensiunea de idei a unor piese, încrederea în forța convingătoare a rațiunii, refuzul consecvent al exercițiilor stilistice gratuit sînt incontestabile. După meci, ca și piesa care împrimută titlul volumului, sînt deosebit de convingătoare în privința capacității tinărului autor de a-și dezvolta raționamentele în metafore scenice congruente, clădite pe marginea marilor probleme ale contemporaneității. Și efortul de smulgere de sub tirania modelelor este mai sesizabil aici, spre deosebire de celelalte două piese, Laleaua galbenă și Untura de pește, care coboară pe alocuri pînă la condiția de pastişă. Oricum, cartea face bucurie serviciu de semnala un dramaturg virtual, spre care teatrul se pot îndrepta cu încredere.

SEBASTIAN COSTIN

actualitatea VACANȚĂ STUDENȚEASCĂ LA SINAIA

Mal multe mi de ilustrate au pornit, începînd cu mijlocul săptămînii trecute, către toate patru zările țării, pînă la cele mai îndepărtate, cantă, urări, salutări, impresii despre „perla Bucușului” și montura ei de Iarnă. Autorii: 1950 de studenți, aflați în tabără, la odihnă în vilele Sinaiei. „Prima excursie? București — Sinaia, cu trenul special 3253, care ne-a adus în tinutul vacanței. Dar, chiar în prima zi, după-amiază am înscris cu colegii, în jurnalele vacanței, câteva prime „recunoașteri” — plînta de bob, cabana „Furcă”, drumul către „Cota 1400” și, bineînțeles, Casa de cultură din localitate, gazdă a numeroase și plăcute surprize”. La a cincea seară de dans dedicată studenților, Ivan Lucian, de la Arhitectură, își derula succint zilele de vacanță. Succesive de excursii, în primul rînd, pentru unele dintre ele fiind solicitat să aleagă zilnic: Pîscul Cîlnelului... Sînta Ana, Virful cu Dor... Castelul Peleș, Platul Cumpătului, Poliana Strîni, Apoi Busteni, Poliana Brașov.

ION TRONAO

CONCURS NAȚIONAL DE CREAȚIE ȘI INTERPRETARE DE MUZICĂ UȘOARĂ ROMÂNESCĂ

În scopul stimulării creației originale și al ridicării nivelului de interpretare în domeniul muzicii ușoare, Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă, în colaborare cu Uniunea Compozitorilor, organizează un concurs național de creație și interpretare de muzică ușoară românească — Mamaia 1969”. Regulamentul Concursului poate fi consultat la Direcția Muzicii din Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă, la Uniunea Compozitorilor și la filialele acesteia, precum și la Comitetele județene pentru cultură și artă și la Municipiul București.

1969 — UN NOU „AN AL ROMANULUI”? ANTICIPARI LA EDITURA TINERETULUI

Apariția unor romane importante, ca „Animale bolnave” de Nicolae Breban, „Săra” și „Ce mult te-am iubit” de Zaharia Stancu, „Ingerul a strigat” de Fănuș Neagu (și altele, semnate de Paul Georgescu, Alice Buzze, Aurel Dragoș Munteanu, Mircea Ciobanu...) a determinat critica literară să considere anul care a trecut un „an al romanului”. S-ar putea, însă, ca 1969 să fi fost numai vestitoriul unei perioade mai lungi în care proza românească să concureze de la egal la egal și eventual să depășească în calitate, pînă de curînd cîștigătoare perpetuă în întrecerea valorilor, Simple presupuneri, desigur — căroră vesteile pe care ni le dă tovarășii Alexandru Bengescu, rectorul la secția de literatură a Editurii Tineretului, par să le dea, însă, o anumită îndreptățire. — Am predat sau predăm la țipar în această perioadă câteva romane, pe care le

în fotografie: Parcul Libertății, un colț al Bucureștiului, greu de recunoscut sub manta de zăpadă

A TREIA REVISTĂ A STUDENȚILOR DIN TG. MUREȘ

televiziune

teatre

AZI Editura pentru literatura

RIO BRAVO (ambale seri)

cinematografe

impuscături sub spinzura

intoarcerea vrăjitorului

pe R. Petre și pare absolut normal.

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREȚE, EDUCATIE, RĂSPUNDERI

EA: Același ritm verbal...

și s-au răzbunat pe copii!

responsabilitate revoltătoare...

În asemenea situații nu mai este vorba doar de interese soțiale...

O DATORIE DE PEA MULTA VREME UITATA DE UTECIȘTII DE LA COMBINATUL CHIMIC DIN TIRNAVENI

RESPECTAREA DISCIPLINEI TEHNOLOGICE

In biroul tehnologului de la sectia faină-tă-gresie a Combinatului chimic din Tirnăveni, pe un panou se află expuse, asemenea pătrățelelor unui covor lucrat cu migală, plăci de faină-tă în diverse culori și mărimi care în-cintă privirea.

noastră, primim următorul răs-puns: — Sint mulțumit de felul în care lucrează tinerii. Nu am avut cazuri de nerespectare a dis-ciplinei tehnologice. Cu toți sînt harnici și conștiincioși.

— Ce motive le-au rezervat o asemenea soartă? o întrebăm pe tînăra ingineră Doina Botezatu, tehnologul secției.

— Defecte de fabricație, cauzate în cea mai mare parte de nerespectarea tehnologiei pres-crise.

— Cum s-a obținut, și în ce măsură, ceea ce am obținut noi, de-a doua oară?

— Sînt douăzeci de ani în urmă, în 1959, s-a demarat în sens pozitiv de „medie” anilor precedenți? — Sînt doar douăzeci de ani în urmă, în 1959, s-a demarat în sens pozitiv de „medie” anilor precedenți?

— „Pămînturile noastre ar putea produce de două ori mai mult”

— O intervenție care a schimbat opți-a dezbaterilor

— Adunarea generală a hotărît mărirea cu 5-10 la sută a cifrelor de plan

Am observat, apoi, încercările pe vagonete făcute prea compo-sit, care nu permit arderă uniformă a plăcilor, mișcări necores-punzătoare, manipularea neatentă a preselor. Semnificativă n-a s-a pîrnat observația făcută instantaneu la doua presă: a mecanică și a manuală descrise de tineri.

De ce ne-am oprit cu atita stăruință la aspectele de mai sus? Desigur, pentru că ele reprezintă probleme majore ale colecti-vului întreprinderii; dar mai exi-stă o cauză foarte importantă: cea mai mare parte a lucrurilor de muncă, unde apar frecvent defectuni de fabricație, sînt deservite de tineri, iar abaterile de la rețeta prescripă de tehnologie se datoresc faptului că acești lucrători nu stăpînesc bine o-perația ce o execută, sau, cunos-cînd-o, o efectuează neatent. Și într-un caz și în altul e vorba de o asistență tehnică insuficientă, de goluri în pregătirea profesio-nală, de un nivel scăzut al responsabilității tinerilor pentru produsele ce le execută. Așa dar, respectarea disciplinei tehnologi-ce presupune aici concentrarea eforturilor mai multor factori iar organizația U.T.C. este chemată să joace un rol important. Toc-mai de aceea am dorit să cu-noaștem în ce mod și-a propus comitetul U.T.C. să contribuie la diminuarea rebuturilor, ce acțiuni imediate inițiază. Am adresat a-cestă întrebare tovarășului Ni-codim Sipoș, secretarul organiza-ției U.T.C. Spre surprinderea

faptul că aproape o cincime din producție devine deșeură și nici un cuvînt. Să ne mai mirăm și de această problemă nu și-a găsit încă locul în agenda preocupă-rilor zilnice ale organizației U.T.C.? Că programul de activi-tăți întocmit pentru această pe-riodă este atât de sărac? Am observat chiar o ușoară undă de surprindere pe chipurile celor doi membri ai comitetului cînd am deschis dialogul, semn că de abia acum luau cunoștință de una din atribuțiile de bază ale activității lor. Pînă acum s-au ocupat din cînd în cînd de disciplina tineri-ilor în producție, dar nu au avut în vedere decît absențele nemotivate, infirmitățile sau atitudinea neconvinsivă față de mașini, șefi de echipe etc. Că acest mod de a privi lucrurile trebuie schim-bat, nu mai trebuie demonstrat. Anul 1969 prevede sarcini dese-bite pentru colectivul de muncă al secției. Printre altele, se pre-vede creșterea ponderii calității I în totalul producției și elimina-rea totală a rebuturilor, sarcini dificilă dacă avem în vedere stea-rea de lucru actuală. Organiza-ția U.T.C. poate și are datoria să contribuie la îndeplinirea obiecti-velor amintite. Dar pentru acest-a activitatea sa trebuie înviorată. Planul de muncă trebuie refăcut în sensul orientării activității spre ridicarea eficienței participării ti-nerilor în producție. Iar printre primele puncte ce urmează a fi înscrise în agenda de lucru a comitetului trebuie neapărat să și găsească locul întrebarea acelor acțiuni care să asigure respectarea disciplinei tehnologice, ceea ce presupune definitivarea, în cola-borare cu ceilalți factori, a măs-u-rilor pentru ridicarea pregătirii profesionale, declanșarea unor ac-țiuni îndreptate spre dezvoltarea tinerii a spiritului de responsa-bilitate în muncă și în întărirea asistenței tehnice.

ALEXANDRU BALGRADEAN

La întreprinderea minieră „Moldova Nouă” Utilaje moderne de preparare a minerurilor

Întreprinderea minieră Mol-dova Nouă, unitate de produ-ție intrată în fluxul eco-nomiei naționale la începutul actualului cincinal, a fost do-tată cu noi și moderne agre-gate și utilaje de preparare a minerurilor cuprifere. Sectorul de flotație a întreprinderii și-a asigurat capa-citatea tehnică de prelucrare prevăzută pe 1969, urmînd ca pînă la sfîrșitul anului să intre în funcțiune încă o linie tehnologică de flotație, care va permite atingerea ca-pacității de producție proiec-tată pentru 1970. În prezent, complexul mîiner de la Mol-dova Nouă, care dă peste 15 la sută din producția de mi-neruri cuprifere a țării, realizează o producție globa-lă de 5,3 ori mai mare decît în primul an de activitate, numărul salariaților sporind în același timp de 4 ori. Dez-voltarea întreprinderii, precum și a exploatarea mi-nerii din jurul ei, a atras după sine și apariția unui nou oraș pe harta județului Caraș-Severin — Moldova Nouă.

— Blocuri de locuințe cu încălzire centrală, însu-mind pînă acum peste 1500 de apartamente, o trun-cioasă casă de cultură și o cinematograful, un liceu și o școală de cultură generală, complexe comerciale, o can-tină cu 1000 locuri, șosele, drumuri asfaltate, străzi ilu-minate cu neon.

ALEXANDRU BALGRADEAN

INDATORIRILE PROFESIONALE DECURG DIN SARCINILE UZINEI

Uzina „Unirea”-Cluj, parcurge cu fiece-ria un noi trepte de maturizare. Indica-torul cel mai elocvent este felul în care colectivul uzinei, tineri și vîrstnici se pre-zintă în fața momentelor bilanțiere.

De ce am vorbit altfel de larg de real-zările uzinei, într-un articol consacrat participării la muncă a tineretului? Pentru că vizitînd întreprinderea, constată, cu ușurință numărul mare de tineri — muncitori, ingineri, tehnicieni — care popu-lează diferitele locuri de muncă. Aproxim-ativ 60 la sută din salariați sînt situați sub limita de vîrstă de 30 de ani.

Indatoririle profesionale ale tinerilor decurg din sarcinile generale ale uzinei. Tocmai de aceea, vorbind de programul de activitate pe care uzina clujeană îl are de tradus în viață în cursul acestui an, ne referim și la felul cum trebuie să muncească uteciștii din întreprindere. În 1969, sarcinile de plan sînt cu 17-18 la sută mai mari decît anul trecut. Anga-ja-mentele întreprinderii au în vedere, prin-te altele, depășirea producției globale cu un milion lei și reducerea permanentă a consumului de metal. Demnă de remarcă

este ideea venoșării la unele piese de import, în valoare de cîteva milioane. Iată pe scurt, „terenul” în care se plasează în-treaga muncă educativă a organizației U.T.C. din acest an.

O discuție cu tovarășul Serban Fereș-teanu, secretarul comitetului U.T.C. pe uzină, ne introduce în conținutul acestor preocupări.

— Am alcătuit programul nostru de ac-tivitate pornind, cum era normal, de la

problemele pe care le ridică bunul mers al producției. Nu ne referim doar la ob-iectivele de perspectivă, ci și la cele imediate a căror rezolvare cere multă operativitate. Una din principalele noastre preocupări o reprezintă îmbunătățirea disciplinei în muncă, mai ales a situației la capitalul „folosirea timpului de lucru”.

— Tînid cont de consecințele negative ale timpului nelucrat, rezultat din absen-țele nemotivate, înzîrieri, vom cău-ta să intervenim cît se poate de operativ — organizațiile U.T.C. din secții vor lua ime-diat în discuție pe tinerii care absentează sau întîrzie la la uzină. Evidența perman-entă a celor indisciplinați nu va per-

mite să avem în vedere în acțiunile noas-tre nu situațiile la general, ci să ne referim direct la tinerii în cauză. De aseme-nă, adunările generale vor reprezenta ca-drul în care, invitat diferiți conducători (membrii de muncă, să dezbaterem pro-blemele care se ivesc.

Ceea ce are în vedere comitetul U.T.C. pornește de la o realitate. Anul trecut, rezultatele bune obținute de uzină au fost diminuate de cauze subiective. Dacă este să ne referim la utiliza-rea capacităților de producție, pe trei tri-mestre acest indice se ridică doar la 59,1 la sută. Or, uzina a cunoscut un proces continuu de reutilare.

După 1960 toate utilajele vechi au fost înlocuite cu altele moderne, de mare pro-ductivitate. De aceea ni se pare că as-tutură atenția cu care comitetul U.T.C. se îndreaptă asupra întăririi disciplinei, în sensul său cel mai complet, utilizarea deplină a capacităților de producție fiind chestiune de folosire integrală a timpu-lui.

— Știm cît este de important ca tinerii să cunoască cît mai exact ce au de făcut. Pornind de la necesitatea ca în acest an participarea tinerilor în producție să fie cît mai însemnată avem în vedere ca fiecare să și stabilească angajamente concrete. Urmărirea realizării acestora, și a sarcinilor zilnice, se va face în permanență la fiecare secție.

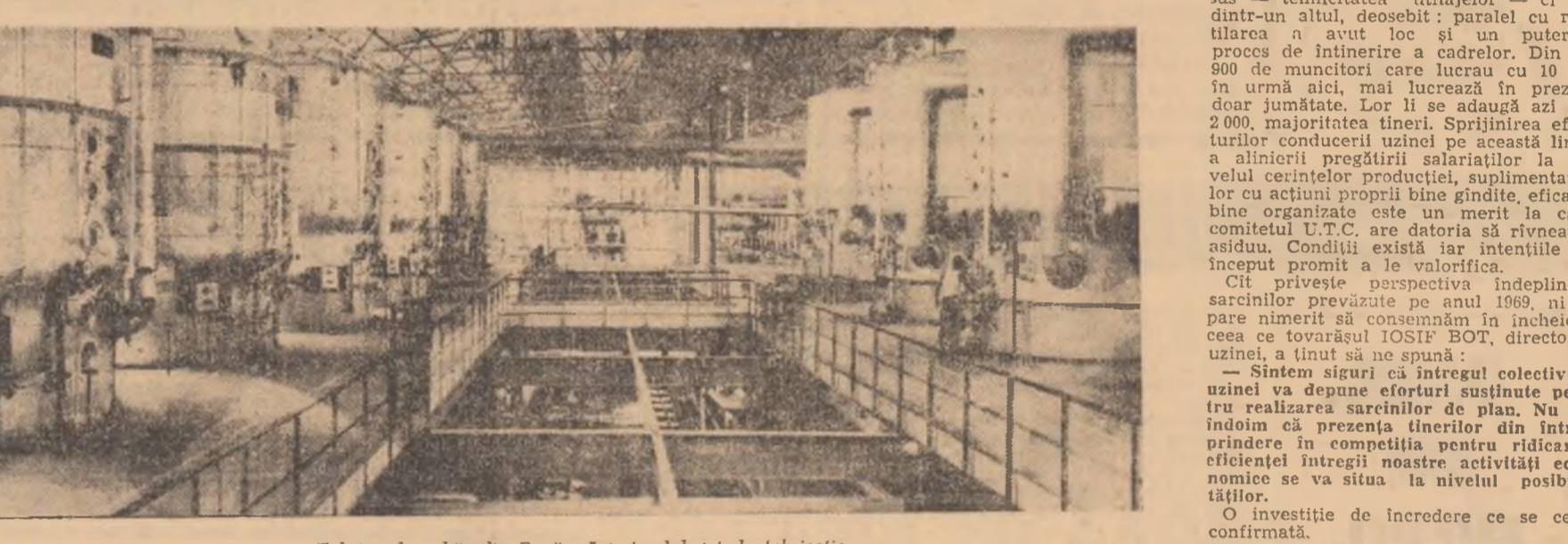
În ce privește continuitatea perfecționării profesionale, insistăm nu numai ca tinerii să participe la cursurile inițiate de conducerea uzinei dar ne propunem să urmăm și gradul de însu-sire a cunoștințelor predate.

Acțiunea de ridicare a calificării este o condiție a rezultatelor bune în întreprinderea uzineană. Nu numai din con-siderentul foarte important amintit mai sus — tehnicienele utilajelor — ci și dintr-un altul, deosebit: paralel cu reutilarea a avut loc și un puternic proces de întinerire a cadrelor. Din cei 800 de muncitori care lucrau cu 10 ani în urmă aici, mai lucrează în prezent doar jumătate. Lor li se adaugă azi alți 2000, majoritatea tineri. Sprînjirea efor-turilor conducerii uzinei pe această linie, a alinării pregătirii salariaților la ni-velul cerințelor producției, suplimentarea lor cu acțiuni proprii bine gîndite și efice, bine organizate este un merit în care comitetul U.T.C. are datoria să rîvnescă asiduă. Condiții există iar intențiile de început promit a le valorifica.

Cît privește perspectiva îndeplinirii sarcinilor prevăzute pe anul 1969, ni se pare nimerit să conștientăm în inchinare ceea ce tovarășul IOSIF BOT, directorul uzinei, a ținut să ne spună:

— Sintem siguri că întregul colectiv al uzinei va depune eforturi sustinute pen-tru realizarea sarcinilor de plan. Nu ne îndoi-m că prezența tinerilor din întreprindere în competiția pentru ridicarea eficienței întregii noastre activități eco-nomice se va situa la nivelul posibili-tăților. O investiție de încredere ce se cere confirmată.

I. RUSU

Fabrica de zahăr din Buzău. Interiorul unei fabrici de zahăr

HOTĂRIREA UNANIMĂ A COOPERATORILOR

DIN GÎRLICIU:

MAXIMELE DE ANUL TRECUT — PRODUCȚII MEDII ÎN 1969

productivitate. Atunci, de ce DIFERENȚELE de producție exi-stente între brigăzi sau între echipele aceluiași brigăzi A-JUNG PÎNĂ LA DOUA MII DE KILOGRAME? Cu bred că a-cum, cînd cheia producțiilor este în mina noastră, vina pen-tru nereușita numai de la noi pornește. Și, dacă ne gîndim bine, așa este, pentru că lucră-riile de întîrzieri în cultura le-am început tîrziu și le-am tărgînat mult, recoltatul l-am efectuat pînă în toamnă tîrziu și cu pierderi. Să nu mai spun de calitatea muncii efectuată de mulți dintre noi, de faptul că, inexplicabil, aninăm interven-ția hotărîtă pentru recuperarea unor terenuri amenințate de sărăturare, a viilor impirinate”.

Rezultatele economice, ase-meni unor sensibile seismo-

grafe, înregistrează totul. S-a întîrziat cu zece zile răritul la floarea-soarelui, pe cir-cu patru sute de hectare pro-ducția a înregistrat o scădere de circa cîntec de kilograma la hectar; s-a pre-lungit recoltatul porumbului cu o lună de zile, diferența între primele recolte medii înmagi-zinate și ultimele a ajuns la o mie și ceva de kilograme;

aducă o contribuție activă în elaborarea proiectelor ce vizează dezvoltarea rapidă a coopera-tivității agricole. Totuși, inter-venția în discuții a tehnicienu-lui agronom ION ZALINEA, se-cretarul organizației U.T.C., a dat o turnură nouă dezbaterilor. De la jumătatea sălii, unde se afla, cuvintele lui au putut fi auzite clar de către toți mem-brii cooperativului. „Bizuindu-mă

din cauze asemănătoare, hecta-ral de vie — cu tot prețul îm-bunătățirii de prelucrare asigurat de stat începînd cu anul trecut — a asigurat un venit net cît și un echivalenț cu grîu; s-a renunțat la strînsul calanot al recoltei de tomate, în bilanț nu s-au putut prinde echivalentul în bani a peste 120 de mii kilo-grame roșii, pentru că s-au pier-dut; nu s-a aplicat în complex, agrotehnică culturilor irigate, producțiile obținute au repre-zentat, pe suprafața amenajată, abia jumătate din potențial.

Același punct de plecare în a-naliza propriilor rezultate, în a-precierea prevederilor din pla-nul pe 1969 — nemulțumirea pentru ceea ce am obținut și op-timismul sănătos pentru ceea ce va fi — a fost prezent în cuvîntul tuturor celor care au vrut să

aducă o contribuție activă în elaborarea proiectelor ce vizează dezvoltarea rapidă a coopera-tivității agricole. Totuși, inter-venția în discuții a tehnicienu-lui agronom ION ZALINEA, se-cretarul organizației U.T.C., a dat o turnură nouă dezbaterilor.

— Tînid cont de consecințele negative ale timpului nelucrat, rezultat din absen-țele nemotivate, înzîrieri, vom cău-ta să intervenim cît se poate de operativ — organizațiile U.T.C. din secții vor lua ime-diat în discuție pe tinerii care absentează sau întîrzie la la uzină. Evidența perman-entă a celor indisciplinați nu va per-

deosebi în virtuturile de cam-panie, de strînsul și depozitarea furajelor, transportul îngrășă-mintelor, activitatea în zooteh-nie, legumicultură și viticul-tură”.

Idea a fost preluată, dezvol-tată. „Dacă Catalina Grosu a putut realiza, anul trecut, cite 2340 litri lapte de la o ficărie dintre vacile de care îngrîșit numai pentru că a muncit a-nt, apoi, sint siguri că și noi, ceilalți, vom putea obține alit — a intervenit tînăra Maria ALDEA. Iată de ce propun ce producția medie planificată pen-tru anul 1969, cînd pentru baza furajeră a fost rezervată o su-prafață aproape dublă compara-tiv cu anul trecut, să fie cu O SUTĂ de litri lapte superioară celei inițial anunțată. Iar ce angajament personal, spun că a-nul acesta voi depăși media de 2500 litri”.

„Aven posibilități, a remarcă-t în cuvîntul său Ion DEM-TRU, purtător de atelaje la bri-gada a 3-a, să realizăm pe toa-tă suprafața producția medie de 3100 kilograme obținută anul trecut doar de două brigăzi. Gîndindu-mă numai la ceea ce-am putea obține aplicînd lucră-riile de întîrzieri la timp asig-urat o densitate mai bună de plante la hectar, prin evi-tarea pierderilor la recoltare, transport și depozitare, părerea mea este că față de producția de 3000 kilograme porumb boabe anunțată prin proiectul de plan, suplimentarea cu 100 kg. la hectar este perfect posibilă”.

„Este posibil...” — au susțî-nut cei din sală.

„Este posibilă depășirea pro-ducțiilor medii inițial anunțate și la celelalte culturi, la în și orez” — au propus alți coo-peratori. Și calculele judicioare concretă a condițiilor de care dispune fiecare brigadă, fiecare echipă, stabilirea cîștigului ce se realizează reorganizînd acți-

vitatea în cîmp, întreprinderea altor măsuri cu efect concret a-supra îmbunătățirii participării la muncă, nu începuseră să se facă pe loc, cu creionul în mînă.

În final, s-a tras linie și s-a a-nunțat, concretizîndu-se propu-nerile adunării generale: reali-zarea, în 1969, a unor producții medii cu 5 și 10 la sută superioare celor cuprinse în proiectul planului de producție și fi-nanțelor la culturile de orz, o-rez, floarea-soarelui, struguri, cartofi, legume, în pentru ulti și lini. Aceasta spunea a preșe-dentilor de plan a determinat ridi-carea cu mai bine de o jumă-tate milion a veniturilor băne-ști (circa 15 milioane lei), a influențat ridicarea cu aproape un leu a valorii zilei-muncă.”

„Adunarea generală a adop-tat planul de producție și finan-țelor, documentul prin al cărui conținut se jalonează activitatea de un an a tuturor cooperatori-lor. În sală, printre delegați, se aflau și foarte mulți tineri — oameni care veniseră din zoo-tehnie sau de la rîsădnicile legumicole, din plantațiile vitico-le unde transportaseră cantități-le de îngrășăminte organice stabilite de specialiștii sau de la magazii și atelieri unde execu-tau lucrări de pregătire a cam-piilor agricole de primăvară — dornici să participe direct la dezbaterile și aprobarea cifrelor de plan. Cu atenția cuvenită au ascultat intervenția în dezbate-ri a secretarului organizației U.T.C., pe care l-au aprobat în-trutotul. Unii dintre ei au dis-cutat în sedință, dar așa cum remarcă și tînărul inginer Va-sile SERB, vorbele au mai pu-tină valoare, faptele sînt totul. Despre succesele muncii acestor harnici și hotărîți drobergeni re-porterul vor avea, cu siguranță, posibilitatea să vorbească și în anotimpul „cînd se numără bo-boci”.

GHI. FICIORU

„OLIMPIADA STRUNGARILOR”

(Urmare din pag. 1)

Stau de vorbă cu cei trei tîneri clasai pe primele locuri. Biografia lor prezintă numeroase puncte de convergență. Incepu-tul: în același laborator rîbdător care este școala profesională: Husak la Timișoara, Weis la Satu Mare, Trenchea la Birlad. Pe fișa lor de calificare se poate citi acum un lucru deloc lipsit de semnificație: doi dintre ei au categoria a VI-a de încadrare ta-rifară, cel de-al treilea (Weis) are categoria a VII-a. Dovadă, că în-tre momentul absolvirii școlii și cel pe care-l descriem s-a con-stituit un spațiu, acoperit cu te-sătură tracăică, dintre pasime, pricepere, seriozitate, harnicie.

— Consider că mai am multe de învățat îmi spune Viliam Husak, la una din întrebările care vizau gîndurile lui imediate și de perspectivă în meseria pe care o practică.

Ascult cu plăcere vorba așezată a acestui tînăr, stăpînit de mo-destie. L-am urmărit pe scenă

în timpul concursului. Are 26 de ani și a reușit să ne atragă aten-ția prin priceperea cu care con-vinge strungul să lucreze bine, prin ușurința dovedită în stabili-rea de legături logice între no-țiunile teoretice. Este nerăbdător să se întorcă acasă, unde, proba-bil, va retrăi, prin povestire, e-moțiile. Am convingerea că a-colo, în atelierul de prelucrări mecanice unde lucrează, colegii de muncă, prietenii se vor bucura la fel de mult ca și el, poate mai mult, de succesul de prestigiu cu care se întoarce de la Brașov. Se va bucura la auzul vestii, cu siguranță, și Adalbert Tarco, strungarul de la uzina „6 Martie” din Timișoara, omul de care sînt legate primele a-mintiri din cariera de meseriaș a lui Husak.

— Am făcut lucruri frumoase de cînd lucrez pe strung, vorbește cu o satisfacție reținută Weis Wilhelm. Munceam la un mo-ment dat pe o mașină de rectifi-cat care era a șasea din țară!

Realizez mai puțin ce se as-

cund în spatele vorbelor sale, din elementele cam generale care mi le furnizează. Rețin însă că are trei inșigne de frunză în producție și mă edific. Spusele interlocutorului meu conduc la „omul care m-a învățat meserie”: Alexandru Firizan, muncitor și el pe atunci la „Unio”-Satu Mare.

— Am lucrat din dragoste și lucrez cu dragoste strungăria — se distănaie Ion Trenchea.

Este unul din cei 12 copii ai unei familii dintr-o comună de lingă Birlad, cel mai mare între cei șase băieți și singurul care muncește într-o fabrică. Cum muncește, ne abținem să-l întrebăm; întîm răspunsul, sugerat de comportarea sa în concursul printre ai cărui laureați se nu-mără.

Husak urmează clasa a XI-a la liceul seral. Trenchea este în clasa a XII-a, iar Weis a termi-nat nu de mult școala. O demon-strare, dacă vrei, pentru ideea largirii continue a orizontu-lui muncitorului în general, a strungarului în special. Cunoștin-

tele din școala profesională își găsec un aliat necesar în disci-plinele predate în liceu.

OLIMPIADA — UN SINGUR CÎȘTIGĂTOR, DAR 30 000 DE BENEFICIARI

În concertul formelor intrate în practica organizației U.T.C. pentru stimularea pregătirii profesionale la tineri, olimpiadele pe meserii și-au creat deja o tradi-ție. S-au extins rapid: geografic și în cuprinsul nomenclaturii le-meserii. Astăzi putem vorbi de un „gust” pentru organizarea lor. Căsim explicabilă această predilecție. Solicitînd pe tineri să și lărgească orizontul de cu-noștințe, să aprofundeze discipli-nele de specialitate, olimpiada o face printr-o invitație „cu priză”, competiția. De aici și eoul pe care l-au înregistrat întrecerile profesionale sistem olimpiadic.

Revenind la concursul de la Brașov, de remarcă reușita sa sub aspect organizatoric. Finala pe țară a funcționat din acest punct de vedere ca un mecanism perfect, fiecare compartiment contribuind la reușita acțiunii.

Aven convingerea că fiecare concurent, participant la faza fi-

nală, a avut numai de învîțat. Din propria prezentă în concurs, din schimbul de experiență pe care l-a furnizat, prin toate ele-mentale sale, olimpiada. Dar, nu trebuie scăpat din vedere că „beneficiarii” olimpiadei strungari sunt mult mai mulți tineri: toți cei angajați în întrecere, de-a lungul desfășurării ei, de la faza de masă pînă în prezent.

Ar fi greșit să atribuim însă olimpiadei pe meserii funcții de care nu se poate achita onorabil. Olimpiada nu poate rezolva decît parțial dezideratul de a ști cîți mai mult, de a te pricepe din ce în ce mai bine în meseria pe care o practici. Olimpiada se desfășoară la anumite intervale de timp. Ea trebuie considerată prin urmare un prag în stimularea gustului pentru cartea tehnică, pentru pregătirea continuă; UN PUNCT DE PLECARĂ ce se cere continuat prin EFORTUL PERSONAL, cu concursul AL-TORU MIJLOACE DE INFOR-MARE adecvate. Dorinței de a forța descifrarea dintre necunos-cutele meseriei trebuie să-i sub-ordonăm cît mai multe din posi-bilitățile noastre. Olimpiada este un mijloc. Dar nu singurul.

Trofeul Olimpiadei: „Strungul de aur”

Peste câteva zile, elevii ultimului an de învățământ școlar — al XII-lea — printr-o scrisoare și câteva dintre redactorii elevii ai paginii, vor trăi un moment emoționant: se vor afla față în față cu urmele de vot. La 2 Martie, ei vor susține adevăratul test de maturitate care este prezența în rândurile milioanei de oameni ai muncii chemați să aleagă ca deputați în Marea Adunare Națională și în organele locale ale puterii de stat pe cei mai buni dintre fiii poporului nostru.

Ne manifestăm, în numele tuturor colegilor noștri, bucuria de a vedea spunându-le cuvântul pe buletinele de vot o întreagă generație de elevi, fapt fără precedent în istoria alegerilor democratice ale țării; căci dacă și în anii trecuți au fost licențe care, împlinind vârsta de 18 ani, au votat — ei nu erau în număr atât de mare.

Grație însă introducerii sistemului de școlarizare de 12 ani, asistăm acum la o participare de masă la vot a celor din ultima clasă. E încă o dovadă a preocupării stăruitoare pe care Partidul Comunist Român o arată față de tineri, solicitând să-și spună cuvântul în treburile țării încă de pe băncile școlii, prin opțiunile lor.

Inregistrăm cu deosebită bucurie evenimentul, întrucât el probează o dată mai mult că tineretul școlar român, maturizat

Doi dintre elevii clasei a XII-a a Liceului economic Galați, care votează pentru prima oară: Timofte Lenuța și Bira Viorel

de contactul permanent și nemijlocit cu strădaniile poporului nostru pentru edificarea socialismului în România, se bucură de încrederea celor maturi, de încrederea comunistilor, alături de care uchiștii de azi se pregătesc să traseze conturul societății comuniste de mâine.

Alegerile din 2 Martie sînt, cum ne

spunea DOINA BERCHINĂ din Constanța, „primul eveniment din viața noastră de studiu care, alături de celelalte teste de maturitate intelectuală — examenul de bacalaureat și concursul de admitere în

La 2 martie

PESTE 60000 DINTRE COLEGII NOȘTRI

VOTEAZĂ PENTRU PRIMA OARĂ

facuți — da primilor absolvenți ai liceului de 12 ani conștiința intrării lor în viața social-politică a patriei noastre.

Reporterii „Paginii” au solicitat deunăzi unui număr de „bătrâni liceeni” câteva păreri în legătură cu prima lor participare la vot. Toți cei intervievați reliefau bucu-

rea de a se afla în rândurile primei serii de elevi care se prezintă „cu tot efectul” în fața urmelor de vot. Iată câteva dintre cele mai semnificative declarații care de fapt rezumă gândurile noastre: „Zilele trecute am împlinit 18 ani. Semnificația aniversării e dublă: trecerea pragului majoratului și, odată cu aceasta, posibilitatea de a fi printre cei care la 2 Martie 1969

tețipa la vot — votez pentru prima oară — conștiința de a fi devenit de-a-judeu de matur pentru a-mi da civic — adesea operă de edificare a socialismului în țara noastră”. IOSIFESCU ADRIAN de la Liceul „Matei Basarab” din Capitala ne spune: „Voi vota pentru certitudinea, pentru valorile spirituale pe care le-am dobândit la 12 ani pe băncile școlii, pentru ceea ce am

Coloșul nostru, MIHAIL VLAD de la Liceul economic din Timișoara ne scrie: „Sînt căm multe datorii față de societatea noastră, față de membrii săi. Trebuie să dovedesc, în primul rînd că sînt cetățean al acestei țări — lucru ce implică multiple datorii față de patria noastră socialistă. Și dacă știu că prin primul meu vot contribuî la netezirea unui drum — care nu este numai al meu — îl dau cu tot elanul acela care vor face tot pentru a mă ajuta să-mi îndeplinesc toate idealurile adolescenței”.

Redacția paginii felicită cu căldură pe votanții-liceeni, pe reprezentanții elevilor care vor arăta, prin votul lor, adevărata noastră entuziasă față de politica Partidului Comunist Român de continuă îmbunătățire a condițiilor de studiu pentru noi, elevii, ca și pentru colegii noștri mai mari — studenții — de permanentă stimulare și încurajare a activității științifice și culturale, de dezvoltare multilaterală a României socialiste.

TIBERIU MIHAIL

MIRCEA STOICESCU

IMPORTANT PENTRU PARTICIPANȚII LA „ORACOLUL NOSTRU”

În următoarea „pagina a elevului” vom anunța câștigătorii concursului

„Permis și nepermis la 16 ani”

Prezentare

După o — să recunoaștem — prea prelungită vacanță, pagina elevului își reia apariția. Are, după cum se vede, un titlu nou, sugestiv mai străvezie la specificul categoriei de cititori cărora pagina i se adresează; dar redacția ține să accentueze acest fapt. Prepoziția de mare semnificație într-o invitație permanentă la colaborare, care amintește și de prezent și de catalog...

Deci, prezențe FĂRĂ catalog.

Incolo, coloanele tipografice sînt, ca și mai înainte, deschise ideilor și propunerilor celor mai diverse, în formule gazetărești cit mai elastice. Sîntem gata să publicăm produ-

sele observației ascuțite a reporterilor lingă eșafodașele logice ale autorilor de articole, răspunsuri succinte la anchete cu „bătăie lungă”, o dată cu spumoasele cronici de actualitate artistică școlară, „surisul” caricaturilor în viziunea informațiilor, critice cînd e cazul, ș.a.m.d. Vrem ca săptămîna de săptămîna, toba poștalului să fie tot mai încărcată cu scrisori atât de substanțiale, încît colectivul nostru de redacție să aibă mari bății de cap în ce privește ordinea cronologică a încredințării lor tiparului (dar nu vă lăsați înduioșați; voi, stimați colegi, scrieți!).

Așadar, în fiecare miercuri, în „Știința tineretului”, pagina elevului vă așteaptă și vă întîmpină.

Ascultîndu-l pe Beethoven

Duminică dimineața. O lumă nebună care se agită în fața Ateului. Pierd orice speranță să mă întrec. Totuși... Înăuntru, imbulzeală în hol, îngăduimă de la garderobă... forțat în sală. Reșesec cu mare chin să mă așez pe un colț de treaptă. Sînt foarte încîntat. Sînt o multime care n-au loc nici să se rezeme de perete sau măcar de ușă. Sala este plină de elevi. Elevii mari și elevii mai mici. Băieți cu 10 la purtare și băieți cu purtări mai lungi, fete cu codițe și fete cu plete și chiar fete cu fuste scurte. N-am avut impresia că lungimea părului sau a fustei influența în vreun fel interesul pentru Beethoven. Probabil că sîntem cîntădată judecați cum în jur.

ORACOLUL NOSTRU LA 16 ANI

AZI, SPICUIM DIN ULTIMELE RĂSPUNSURI

- Tranziție dificilă • „Eu” — cunoscut 50 la sută • Secolul vitezei, dar nu numai al ei!
- Să cercetăm cauzele... • Asemănările sînt parțiale

- O fetiță se pierde în ceață • Un examen și ceva în plus • Fetele și băieții = un singur tineret
- Cînd nu găsesc cuvinte • Mulțumesc, Balzac!

OMUL, UN MICRO-COSMOS

18 primăveri — și puțin și mulți ani! Primăverile acestea 18 valorează, în dezvoltarea unui om, cit 16 secole pentru evoluția lumii terestre în era noastră.

Omul e un microcosmos; de la infanțile reacții din perioada celor 18 ani pînă la fenomenele definitive și caracterologice ce au loc în celelalte avînturi ale trăirii sale, se străbate un drum necunoscut. Nu sînt primăverile din tot pasul, dar toate pantele drumului sînt necunoscute. Fiecare împrejurare este un prag pe care trebuie să-l trecem într-un anumit fel.

Vârsta, mai propriu spus, etapa ce include vârsta de 16 ani, este cea mai dificilă din viața unui om, însă nu este un prag, consider eu, ci doar o perioadă de tranziție de la copilărie la tinerețe. Etapa aceasta de imponderabilă începe înainte de 16 ani și continuă pînă cînd se face inițierea în viața a tinăruului. Perioada diferă de la om la om. Un ins la 16 ani rezolvă o situație dată pe care altul o trece cu brio la 14 ani, altul la 18, iar altul n-o va putea rezolva niciodată! Acestei etape, pline de întrebări și cu grave implicații psihologice și sociale atunci cînd răspunsurile nu sosesc prompt și de la cine trebuie, nu i se pot delimita granițe.

Sincer vorbind, nu am avut senzația că depășesc un prag, al celor 16 ani — nici cînd mi s-a adresat primul „dvs.”, nici cînd am reușit la examenul de admitere în clasa a IX-a, nici cînd am sîrutat prima oară o fată, nici cînd mi-am lăsat favoriții — mai ales că toate acestea s-au întîmplat înainte de a împlini 16 ani — și am considerat că e firesc să se petreacă așa.

Dacă nu am remarcat în mod special depășirea celor 16 ani, nu înseamnă că nu am observat schimbări în substanța personală mea; mai pe scurt, am înțeles că m-am făcut băiat mare, constatare care n-a fost la un moment dat adevărată. În palme, cit atunci cînd am început să înțeleg cîte ceva din mediul în care m-am văzut proiectat, cînd am întrevăzut o fișie din orizontul spre care tind, cînd am reușit nu numai să discern în jur, între bine și rău, dar și să caut și metodele de a lărgi aria de influență a bineului în detrimentul diavolului opus, răul.

2

In mod obișnuit fiecare își imaginează pe aproapeie lui dotat cu calități, dar nu cu defectele sale. Cînd este vorba de un pronostic ca acesta.

Postind-mă la o constantă apropiere față de cele exprimate mai sus, vîd în calitățile ce le doresc celor de seamă mea o oglindă a celui-lui meu. Este deci în mine un eu pe care, pot să afirm, cel mult în proporție de 50 la sută — îl cunosc. Eu am fost acela care la vârsta de 4 ani i-am dat tatăl, în mod intenționat, o palmă, pentru că ridicase tonul în timp ce-mi spunea să termin cu bilicul cu să poată lucra în liniste; tot eu cel care, pe la 4-5 ani plîngeam în biserică, unde eram dus cu forța, anunțîndu-l pe însoțitorii că mă „plîciesc”.

Se spune că sîntem, în „secolul vitezei”. Ar fi de dorit ca acțiunile celor de-o vîrstă cu mine să nu se caracterizeze numai prin viteză. Le cer să abțină cu răzmul fanflorei temerare, fără afirmării opiniilor, să fie pasionați și entuziaști, să aibă o voință excepțională în urmărirea telului propus. Doresc generații mele să fie dotate cu demnitate, cinste, generozitate dezinteresată. Ar prinde bine și sinceritatea, naturalitatea, simplitatea dezvoltată. Și mai cer generațiilor mele să lupte din toate puterile să ajungă la acel neînșinat și nevădit, dar vîdit de lațea generis humani — perfecțiunea neamului omenesc. (E greu, dacă nu imposibil, dar nu strică să încercăm!).

3

Toate fetele și toți băieții au dreptul de a trăi și datorita de a ajunge oameni.

4,5

N-am avut niciodată bucurii prea mari ca să pot alege dintre ele pe cea mai mare. Poate și din cauza aceasta am hotărît să nu cred în extremitate afeului, să fiu în permanentă lăcut, practica convingîndu-mă că nu am decît de câștigat. Cu toate acestea nu am fost scutit de cea mai mare mîhnire — ciudată, față de ce hotărîsem, dar mi-a fost imposibil să-i rezist. Nu am disperat, am trăit o bună bucată de timp sub impresia dezamăgirii; acordasem credit pînă la limită unei anumite persoane nu pe plan afectiv (se epuizase), ci din punct de vedere psihologic și moral. Creditul meu însă e-a volatilizat brusc, cu concursul persoanei respective iar eu am căzut într-o stare stranie: pluteam în sfera decepției.

Evident, nu am fost atât de rece ca să mă gîndesc în acel moment la efectul meu dezîntînit și să-mi comand să redevin calm. Pe urmă însă m-am întrecut după ce ai considerat „fără suferință” cum se spune, în cazul că, într-o situație asemănătoare sau mai intensă, mai consistent decît prima oară, voi rămîna calm, aparent rece, dar nu și insensibil. Am răspuns din sursă proprie: sensibilitatea nu înseamnă exhibare și potențarea afeului.

De ce să suferim însă? De ce să suportăm necazuri, dureri, tristețe, dezamăgiri, să ne resemnăm în fața lor? Nemulțumirea, mîhnirea sînt de fapt „discordanțe” dintre cerințele subiective și condițiile obiective — scrie clar ca lumina soarelui în manualul de psihologie. Nu ne rămîne decît să atenăm discordanțele în caz de necesitate să nu ne asemăm pe marea drumului cu regretate eterne în suflet, ci să mergem mai departe. Omul nu mai este „robul naturii” cînd încearcă a-o schimba.

6

Dacă vîd un coleg într-o situație nepotrivită pentru un elev, în nici un caz nu-l las de guler sau îi aplic „sancțiuni decative”. Fiecare fapt are o motivare. Motivarea la rîndul el poate fi de calibrul bun sau rău. Trebuie deci cercetate cauzele, să-ai unci îl întreb „de ce” procedeză așa, desă înțelegerea poate rămîne fără răspuns sau fără un răspuns, ceea ce-i cam tot una. Si într-un caz și în altul se poate ajunge la determinarea situației și înlăturarea cumului negativ. Uneori însă nu sînt de vîrstă elevii, sau nu numai ei, știut fiind că punctul de plecare îl constituie „cel șapte ani de-acasă” și cei ce se mai adună între timp (tot de-acasă). Dar se mai știe că trîm în vîrstă cînd sîntem marionetele propriilor noastre defecte, aflîndu-ne des în situații de falsă realitate cu realitatea incongruită, pentru a confirma definiția de vîrstă dificilă, ci datorită faptului că ne comportăm în virtutea unor inerte eronate. Invidia, egoismul, minciuna, lașitatea, chiar și gelozia, oricît ar părea de ciudat, li situează pe elevul în cauză la polul negativ

calității a eroului participă la asemănarea aparentă cu mine.

Prin intermediul unei astfel de raportări la literatură pot să-mi descopăr noi valențe ale caracterului meu — însușiri sau defecte — verificarea verosimilității lor tot în mediul real efectuîndu-se, în realitatea ale cărei posibilități sînt nelimitate, căci materia este infinită și fiecare om poartă în el infinitul. Aceasta e cea mai mare bucurie a mea.

MIRCEA GHIȚĂ
Liceul „Frații Buzești”
Craiova

și soarele și susurul pirului de bețelă. Ridă anii cei tineri ai ei, ca cîntă zări imense, și firesc să cînte: anii sînt tineri și cerul e înalt, totul e doar suris, adevăr, bucurie. Ochii mari, senini, de felicită, încearcă să ghicească tilocurile vieții, fetița alogară îmbrățișează cerul și pămîntul, alargă pe un drum fără sfîrșit și e fericită. E fericită cînd soarele o trezește cu razele-i fierbinți în zori, dimineață; e fericită să-și lase coditele-n vînt, e imbulzită de fericie cînd ia o notă mare, e fericită prin fericiea ce-o răspîndește-n jur.

garanți spre fericiea supremă, adevărată.

2. Cred că una din calitățile unui tînar este aceea de a ști să iubească. Să iubească tot ce-i curaj, adevărul și lumina, să iubească omul și realitățile lui. Cred, de asemenea, că trebuie să aibă încredere în propriile forte. Sa creadă cu tărie în idealul fîrîrit, în realizarea lui, și să lupte, să dea piept cu greutatea vieții, pentru ca să-și înfăptuiască.

3. Fetele și băieții trebuie să aibă și au aceeași drepturi și datorii. Si de ce ar fi altfel? Doar formează împreună un tineret entuziast, constructor al vieții ferice, care nu este numai a fetei sau numai a băiatului. Ei sînt liberi să-și făurească vise, să lupte și să muncescă ca să și le îndeplinească, sînt legați prin sentimente sincere și traînice, prin prietenii curate, frumoase. Da, se bucură de aceeași drepturi, îndeplinesc aceeași datorii în societatea noastră liberă și creatoare.

4. Cerul copilăriei e senin, pur, albastru. Copilăria ridei și eu rid împreună cu ea, mă bucur de ea. Pămîntul, soarele, florile și ale mele, sînt tînar și lumea-i a mea. As vrea să strig zărilor, să se bucură împreună cu mine. Auziți, zărilor? Pămîntule, m-auziți? Sînt cea mai fericită. Lîtarele-mi joacă ochii. E numele meu... e printre numele. Lîtarele negre, țipările și ochii mămei îmi înțepenesc de lacrimi de fericie înimi și sîntu mince. Cîte emoții! Cîte neînșinate plăcuti... Si soarele vesel ce-deamnă la joacă, și plopi tremurători ce-ndeamnă la vis... Dar cartea de istorie te-asteapță. Din filele ei desebel, Mîncea cel Bătrîn, Ștefan cel Mare și surd plin de demnitate și parcă mustrător. Ah, soare, mă lărtă. Si tu plopuie, asteapță. Sînt fiica acestui pămînt și trebuie să-și știu istoria și limba.

5. Cu inime un pic strînsă mă îndrept spre sala unde vor începe loc examenelor. Soarele îmi zîmbeste încurajator. Imi voi tine pumnii, soare? Îți mulțumesc! Mîna, tremurătoare, trage bilețul. O rază de soare pătrunde prin fericești. Ea poartă gloria acestui nume: Mircea cel Bătrîn! Despre gloria acestui nume vorbesc și eu cu glasul înecat de emoție. Luptele conduse de vitezul domn se desfășoară ateva în spațiul redus a sălii de clasă. Un glas mă-ntrecupe: „Bravo. 10”. Iată, sînt o fiică demnă a acestui pămînt; de aceea sînt fericită. Am trăit cea mai mare bucurie — răsplata strădaniilor mele.

6. Mîhnirea cea mare nu m-a cuprins încă cu înghetătorul fior. Durerea și disperarea nu mi-au strîns în inima ca într-un clește. Fericii mă-runte de fiecare zi, sau uneori mai mari, mîhniri ce-duc lacrimi printre zîmbete au trecut unu, o dată cu zilele ce nu se vor mai întoarce. O înfăptuire

Concertul pentru elevii de duminică la prezentat pe Beethoven. Sigur că nimeni nu știa încă că după trei ore de muzică știe ceva despre Beethoven. Dar concertul a deschis gustul pentru marele compozitor despre care, de ce să nu recunoaștem, foarte mulți știu numai că a fost un mare compozitor. Cele două sonate prezentate ne-au făcut să vrem să ascultăm alte 10, iar partea I din simfonica a V-a sau partea a 3-a a concertului în Re major pe care deci și orchestra n-au fîr decît să ne aprindă interesul pentru multe altele.

Concertul de duminică a fost o felie de cultură muzicală. Si sîntem foarte recunoscători pentru că cultura muzicală, mai mult decît oricare alta, are nevoie la început de îndrumări, pentru că muzica îi place mai mult pe măsură ce o cunoști și pentru că de un singur e mult mai greu de înțeleg.

Exemplificările au fost făcute de studenții la Conservator. Cine știe, poate am fost primul public al unor cântări mari muzicieni... Pe Mariana Știrbu din păcate n-am descoperit-o noi. Ea a venit cu premiul de la concursul Enescu. Maria Știrbu nu-mi aminteam că cu vocea ei. Numai că și ea fusese descoperită la concursurile Enescu, Cealcoșki, și cel de la Taulove. Corul liceului Mihai Viteazul a fost bîsat pe prestigioasă scenă a Ateului Român. El a făcut o impresie foarte puternică celor care au ascultat fanția în D-o major pentru pian, cor și orchestra.

Așteptăm concertele următoare cu o „sîntu”.

Aici, la sfîrșit, înăbuș de entuziasm pentru concert în general scris cu litere de o schimbare, cu creații și întreb cu cele mai mari litere și cu vocea foarte sonoră, cu sîntu și umilă, dîm nu s-ar putea ca și conferințele care însoțesc concertul să fie pe aceleași cubu sau măcar să ni se spună mai multe de cit că „sonata primăverii” deglăd o atmosferă prietărească.

ILEANA MURGESCU

COLECTIVUL DE REDACTORI ELEVII:

- IOANA BERCEANU (București); DOINA BERCHINĂ (Constanța); IOLANDA BULENCEA; RODICA DUMITRESCU (București); LUCIAN ENESCU (Ploiești); GABRIEL GEORGESCU; ALEXANDRU MATEESCU; TIBERIU MIHAIL; ANDREI MOLDOVEANU; ILEANA MURGESCU; DAN NASTASE; IRINA NEICU; GABRIELA NICOLAU (București); VERONICA ȘTEFANIA PÎNTEA (Zimnicea); ANDREI POP (Ib); DORIN RĂDHUȚU; LIDIA RAUTU; VIRGINIA ȘTOICĂ; ADRIANA ȘTOICHIȚIU; MIRCEA ȘTOICESCU; DOINA URICARU (București).

Prezentarea grafică: VIOREL ALEXA, IURA BALANESCU, MAIA DAMADIAN.

Pagina realizată de ȘTEFAN IUREȘ

PAGINA ELEVULUI

TARA SE PREGATESTE DE ALEGERI

INTILNIRI INTRE ALEGATORI SI CANDIDATII FRONTULUI UNITATII SOCIALISTE

(Urmare din pag. a 11-a)

PLOIESTI

(Urmare din pag. a 11-a)

tinar. Isi Intrezeeste semnificatiile cercetina mai departe...

Numerosi alegatori bucu-resteni s-au intinat, marti dupa-amiaz...

cu aceasta ocazie, au fost re-luate pe larg si actiunile intre-prinse pentru mai buna deservire...

Clubul Uzinelor „Republica” a gazduit intalnirea dintre a-legalorii si lamonitoristul Con-stantin Iordache...

Cu multa caldura a fost in-timpinata de alegatori Virginia Voicu, medic internist la policlinica Avrig...

(Agerpres)

TELEGRAMS

Doctorii OSVALDO DORTICOS TORRADO, presedintele Re-publiei Cuba...

In numele poporului Cubei, al Partidului Comunist si al gu-vernului revolutionar...

Adresindu-va la rindul nostru aceleasi cordiale felicitari si un cald salut tovarasesc...

VIZITA IN TARA NOASTRA A LUI ADAM KRUCZKOWSKI, ADJUNCTUL MINISTRULUI AFACERILOR EXTERNE AL R. P. POLONE

Populare Polone la Bucuresti si membri ai ambasadei...

La invitatia Ministerului Afac-erilor Externe al Republicii Socialiste Romania...

NUMIREA AMBASADORULUI REPUBLICII SOCIALISTE ROMANIA IN REPUBLICA RUANDA

Prin Decret al Consiliului de Stat, tovarasul Ion Drieanu a fost numit in calitate de am-basador extraordinar...

Palatul princiar din Monaco, capitala statului iliput, cele-bru, deopotroiva, prin frum-setea peisajului...

Palatul princiar din Monaco, capitala statului iliput, cele-bru, deopotroiva...

NOTE DE DRUM

I. CIND LA CANNES LOGUL VEDETELOR IL IAU IDEILE...

Odată la doi ani, la sfirsitul lui decembrie si inceputul lui ianuarie, Coasta de Azur...

Atunci, pe teritoriul cu vară eternă de pe malul Mediteranei, avind (si asta si apare aproape de necrezut...

Cu eforturi imense, pentru ca dispun de mijloace financiare reduse...

Larga retea de institutii cultu-rale prin intermediul cărora milioane de oameni se împartasesc...

RASPUNS (corect) : UN EXCELENT HAȘ DE MACROURI

IN DEZBATERA NOASTRA:

SITUATIA ECHIEI REPRE-ZENTATIVE DE HANDBAL MASCULIN CRITERIU UNIC IN SELECTIONARE VALOAREA

Am urmărit cu atenție dezbate-rea publică privind situa-tia echipei reprezentative de handbal masculin...

Ne vorbește OTELEA CORNEL maestrul emerit al sportului

Avind in vedere ca primul pisc propus pentru a fi escaladat cu succes este destul de aproape...

folosirea legitatii sociale obiective — ca si necesitatea partici-pării active a masei...

mentelor speciale pentru apăra-re: acestea să fie efectuate atât de întregul lot în cadrul normal al antrenamentelor...

Larga retea de institutii cultu-rale prin intermediul cărora milioane de oameni se împartasesc...

Democrație și orizont spiritual

exercitarea democrației, să înve-te totodată să folosească demo-crația. Educarea masei...

că contemporană (în domeniul organizării producției, al mijloacelor de investigație...

Caracterul științific al politicii partidului și statului nostru — politică bazată pe cunoașterea și...

MERIDIAN

CAMPIONII AMERICII LA PATINAJ ARTISTIC Patinatorul artistic Tim Wood (S.U.A.), în vîrstă de 19 ani...

FOTBAL Astăzi vor avea loc trei meciuri internaționale de fotbal. La Amsterdam...

IN PRIMUL TUR — ILIE NĂSTASE A FOST INVINS In orașul Salisbury (Maryland) au început campionatele internaționale...

CE E NOU LA UN TURNEU DE LA CARE LIPSIM ? Turneul internațional de fotbal de la Viareggio a continuat cu desfășurarea meciurilor retur...

generațiilor tinere — se va dezvoltă an de an pe baza Direcției Centralor Comitetului Român...

pentru îmbunătățirea conducerii la nivelul întregii societăți. Procesul de antrenare a masei...

de peste hotare

Congresul P.C. Italian Vizita delegației P.C.R. la Castenaso

BOLOGNA. — Corespondentul Agerpres la Roma, Nicolae Puțea, transmite: Marți — cea de-a patra zi a lucrărilor celui de-al XII-lea Congres al P.C.I. — au continuat discuțiile asupra raportului prezentat de Luigi Longo, secretar general al P.C.I., în cadrul primului punct al ordinii de zi.

În cuvântul lor, delegații Giorgio Amendola și Achille Occhetto, membri ai Direcțiunii P.C.I. Aldo Natoli, membru al C.C. al P.C.I., precum și delegații din provinciile Napoli, Roma și Ferrara, au relevat aspecte esențiale ale politicii P.C.I., au sprijinit tezele raportului prezentat de Luigi Longo. Au fost evocate succesele obținute de P.C.I. în perioada care a trecut de la ultimul Congres al P.C.I., perspectivele ce se deschid, intensificarea luptei revoluționare a maselor de oameni ai muncii, necesitatea unității de acțiune a tuturor forțelor de stînga.

În ședința de după-amiază, au luat cuvîntul — pentru a saluta congresul — șefii delegațiilor partidelor comuniste și muncitorești din Austria, Algeria, Bulgaria, Belgia, Cehoslovacia, Chile, Cipru, R. P.S., Coreea, Danemarca, U.R.S.S., Finlanda, Grecia, Maroc, R.P. Mongolia, R.D. Vietnam și din alte țări.

O înflăcărată manifestare de solidaritate și prietenie a prilejuit cuvîntul de salut rostit de șeful delegației Partidului Celor ce Muncesc din Vietnam. În uralele întregii asistențe șeful delegației a predat lui Luigi Longo steagul Partidului Celor ce Muncesc din Vietnam, primind — la rîndul său — steagul Brigăzii a 28-a de partizani italieni „Frații Cerri”.

În cadrul întîlnirilor dintre delegațiile partidelor comuniste și muncitorești — prezente la lucrările celui de-al XII-lea Congres al P.C.I. — și activiști ai Federațiilor provinciale și comunale ale P.C.I. din regiunea Emilia Romagna, luni seara, delegația Partidului Comunist Român condusă de tovarășul Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., a fost ocazia comunicărilor din comună Castenaso, de lângă Bologna. Localitate cu caracter industrial, citadela a P.C.I. comuna este administrată de un Consiliu comunal de stînga alcătuit din comunisti, socialiști și reprezentanți ai P.S.I.U.P. și ai altor forțe democratice.

La „Casa poporului”, construită recent prin contribuția locuitorilor comunei, a avut loc o întîlnire tovarășească cu membrii organizației P.C.I. din Castenaso. Cu acest prilej, tovarășul Paul Niculescu-Mizil a vorbit despre diferite aspecte ale vieții de partid și construcției socialiste, ale politicii interne și externe a P.C.R. și a răspuns la întrebările puse de cei prezenți.

Vizita în comuna Castenaso și întîlnirea de la „Casa poporului” a decurs într-o atmosferă caldă, tovarășească, expresie a relațiilor de strînsă prietenie și solidaritate internațională între P.C.R. și P.C.I., dintre popoarele române și italiene.

În dimineața zilei de 11 februarie, în Piața Nettuno din Bologna a avut loc o solemnitate în cadrul căreia delegația Partidului Comunist Român a cel de-al XII-lea Congres al P.C. Italian a depus o coroană de flori la Placa comemorativă a eroilor rezistenței antifasciste italiene.

E foarte improbabil ca amiralul Perth să fie felicitat de Departamentul de stat al S.U.A. pentru interviul acordat ziarului WASHINGTON POST. Excesul de limbaj al militarului american merită însă să fie consemnat.

Atunci cînd, în urmă cu vreo două săptămîni, protestul popular împotriva prezentei submarinului atomic american „Plunger” la Yokosuka era în toi, comandantul principal al bazei navale americane de pe teritoriul japonez, din portul Sasebo a căutat să calmeze spiritele printr-un comunicat special. Comunicatul afirma că „vizita submarinului Plunger este dictată de necesitatea unei escale tehnice de aprovizionare”. E greu de crezut că amiralul Perth a dorit cu orice preț să angajeze o polemice cu subordonații lui de la Sasebo.

Cuvîntarea lui A. Dubcek

PRAGA 11 (Agerpres). — Alexander Dubcek, prim-secretar al C.C. al P. C. din Cehoslovacia, a participat la ședința de lucru de seară și alegeți a Cooperativelor agricole unice din comuna sa natală, Urovec (Slovacia). Luînd cuvîntul, el a relevat că dorită lichidării piedicilor existente în trecut, în viața politică au intrat mii de oameni care pînă atunci stăteau de o parte și care sînt gata să-și asume o parte din răspundere pentru dezvoltarea socialistă a societății. Atitudinea activă față de moștenirea națională, față de aspectele progresiste ale istoriei naționale reprezintă o parte inseparabilă a politicii de după ieșirea din comunism. A nu arde a se știe istoria, a căuta în ceașta înouămintelor și forțe pentru activitate nu numai că nu contrazice marxismul, ci, dimpotrivă, corespunde uneia din principalele teze ale lui Lenin, conform căreia comunistii trebuie să devină urmașii principali ai tuturor tradițiilor și valorilor naționale progresiste. În acest fel — a subliniat vorbitorul — noi am tradus în fapt și teza referitoare la respectarea legăturilor comune de dezvoltări social-umane și folosirii particularităților țării în care activează partidul comunist respectiv. Noi sîntem partizanii ideii leniniste că fiecare popor își aduce aportul său propriu la dezvoltarea socialistă.

Notă în încheiere să fim internaționalişti — a subliniat Dubcek, vorbind despre necesitatea întîririi prieteniei dintre cehi și slovaci — dacă subliniem momentul național și năzuința de a îmbogăți cu el mișcarea socialistă.

Sedința parlamentului iugoslav

BELGRAD 11 (Agerpres). La Belgrad a avut loc o ședință comună a Vecei Federale și Vecei Popoarelor ale Skupstinei Federale a R. S. F. Iugoslavia, în cadrul căreia deputații au ascultat expunerea secretarului de stat pentru apărarea națională, Nikola Liubičić, pe marginea proiectului de lege cu privire la apărarea națională și proiectului de lege cu privire la serviciul militar. Noua lege urmărește asigurarea unei angajări maxime a întregului potențial uman și material al țării în lupta de rezistență împotriva inamicului și în eforturile de a se crea condiții pentru ducerea tuturor formelor de război — a subliniat vorbitorul — arătînd că noua lege prevede locul și rolul tuturor factorilor, de la federație pînă la comunități, în apărarea națională. Unul din principalele elemente noi din această lege constă în aceea că și femeile intră în efectivul de rezervă al forțelor armate. Pe timp de pace ele pot fi chemate la exerciții și repartizate la unitățile de apărare teritorială. Serviciul militar va fi valabil pentru femeile în vîrstă de la 19 la 40 de ani.

În urma dezbaterilor desfășurate în ședințe separate, deputații au aprobat legile respective.

În răspunsurile sale la întrebările redacției lui WASHINGTON POST ai însă senzația că te afli în fața unei polemici. Nava atomică — spune amiralul — a făcut o lungă escală de aprovizionare la Hawaii, dar prin ordin expres nu a urmat în continuare și precizia u-nu comunicat militar. „După cele 38 de zile ale submarinelor noastre nucleare în porturile japoneze, această nouă vizită are aceeași caracteristică psihologică — să-și ajungă pe japonezi să-și învingă complexele în ce privește latura militară și precizia u-nu comunicat militar.”

ILUZIILE AMIRALULUI

nuere ruta normală ci a folosit o rută de vizită, mai lungă, pentru a putea staționa cel puțin trei zile în rada portului Yokosuka”. Așadar, nu o „escală de aprovizionare” ci o „vizită”, expres comandată, implicînd o rută ocilică și mai lungă decât cea obișnuită în deplasările operaționale. De ce? Perth clarifică lucrurile într-un limbaj care împrumută con-

„Dacă îți faci planuri pe un an, plan-tează orez, iar dacă îți le faci pentru o perioadă de ani, instruieste poporul” — spune un vechi proverb cu largă circulație și pe coasta orientală a Africii.

În țările state independente în curs de dezvoltare, dezvoltarea social-economică presupune, printre prevederile de lungă durată, și pregătirea unor importante contingente de cadre necesare în economie și cultură. Anii îndelungați de dominație colonială, condițiile istorice vitrege, lipsa de experiență și specialiști în primii ani de după obținerea independenței, constituie doar cîteva din factorii principali care și pun și în prezent amprenta asupra învățămîntului în majoritatea statelor continentului negru.

În mod firesc o mare atenție în cadrul programului de instruire a fost acordată lichidării analfabetismului. Dar așa cum consemna ultimul anuar statistic al U.N.E.S.C.O., în ciuda unor eforturi vizibile, în acest domeniu continuă să existe peste 740 milioane de analfabeti, ceea ce reprezintă circa 40 la sută din populația de vîrstă școlară și adultă din lume. Un procent destul de mare din totalul analfabeților revine și în prezent Africii. Încercînd să accelereze lichidarea neștiinței de carte, numeroase țări africane — considerînd această problemă fiind prioritară — au hotărît să aloce învățămîntului sume între 20-25 la sută din bugetul lor anual. În 1961, țările state africane au adoptat „Carta de la Addis Ababa”, propunîndu-și printre altele alfabetizarea și școlarizarea în masă a populației în întregime pînă în anul 1980. Lipsa cadrelor naționale i-a determinat pe participanți să aleagă pe atunci drept limbă de predare în școlii limbile engleză și franceză.

Cu opt ani în urmă, abia între 5-20 la sută din populația de vîrstă școlară lua parte la una din formele de învățămînt. De atunci, fiecare stat a încercat ca în limitele posibilităților, să înmulțească numărul școlilor și al cadrelor didactice. O anchetă întreprinsă de cotidianul francez LE FIGARO releva că în unele țări, locuitorii ai satelor și-au amenajat singuri, cu mijloace proprii, localuri de școală, solîndu-le oficialităților repartizarea cadrelor didactice. Aceste eforturi au permis ca în prezent 20-50 la sută din persoanele de vîrstă școlară să frecventeze

Radioriduziunea școlară franceză a transmis pe posturile France Inter și France Culture o emisiune-lectie intitulată „En Roumanie” despre istoria, geografia, economia și cultura țării noastre. Totodată, Institutul pedagogic național a difuzat în 5.000 de școli din Franța casete cu diapozitive în culori, avînd același titlu.

PROTEST AL GUVERNULUI R. D. VIETNAM

● **MARTI A SOSIT LA SOFIA** Ing. Octavian Groza, ministrul energiei electrice al României. El va examina cu partea bulgară probleme privind electricitatea Izlaz-Somovit.

● **LA MILANO** a fost constituită o societate mixtă la care participă trei întreprinderi cehoslovace și o întreprindere italiană, care se va ocupa cu achiziționarea de motoare electrice din Cehoslovacia și cu comercializarea lor în Italia. Cei trei parteneri cehoslovaci dețin cite 17 la sută din acțiuni, iar partea italiană 49 la sută, anunță agenția C.T.K.

● **UN PURTĂTOR DE CUVINT** al Ministerului Afacerilor Externe al R. D. Vietnam, a anunțat agenția V.N.A. a dat publicității o declarație în care se condamna în mod hotărît acțiunile întreprinse de aviația americană la 30 ianuarie, cînd a văzătoare de tip „B-52” au bom-

Wilson la Bonn

Premierul britanic, Harold Wilson, a sosit ieri la Bonn, într-o vizită oficială de trei zile, în cadrul căreia va avea vorbiri cu cancelarul Kurt Georg Kiesinger.

După cum se relatează la Bonn, această vizită va marca noi eforturi diplomatice în vederea realizării unei apropieri între Anglia și Piața comună. În această problemă, cei doi șefi de guvern vor examina rezultatele limitate ale lucrărilor de săptămîna trecută ale Consiliului ministerial al Uniunii Europene occidentale (U.E.O.), care reunește Anglia și cele șase țări membre ale Pieței comune. Pe agenda convorbirilor figurează, de aseme-

DECLARAȚIILE LUI HARRIMAN

Averell Harriman, fostul șef al delegației S.U.A. la tratativele de pace de la Paris în problema vietnameză, a declarat într-o cuvîntare rostită la Clubul național al femeilor membre ale Partidului democrat că administrația Nixon trebuie să ia foarte serios în considerație posibilitatea unei retrageri a trupelor americane din Vietnam. Harriman a spus că „forțele curînd va sosi vreuna cînd Statele Unite nu vor mai avea dreptul să se arate în războiul vietnamez. Statele Unite, a spus el, trebuie să permită vietnamezilor să hotărască singuri asupra viitorului lor-guvernare pe baza: un om — un vot”.

Diplomatul american a declarat că există indicii că rezimul de la Saigon „nu doarește să vadă ca un mare număr de trupe americane să se înapoieze acasă deoarece aceste trupe îi oferă o protecție”. El a adăugat că s-ar fi obținut pînă acum progrese mai mari în convorbirile de pace de la Paris dacă guvernul de la Saigon nu ar fi înțezit în mod intenționat începerea

DIN VIATA TINERETULUI LUMII ȘCOALA AFRICANĂ

școlile primare sau de un alt grad, atîngînd o creștere anuală de 13 la sută. Potrivit unor experți, în acest domeniu se întîlnește încă cel puțin două dificultăți: lipsa învățătorilor calificați și pierderea treptată a unor procente importante din efectivele inițiale înscrise pentru școlarizare. În ceea ce privește lipsa cadrelor didactice, un exemplu este elocvent: în cursul anului 1966 — circa 54 la sută din învățătorii care profesază în Africa nu dispuneau decît de un certificat de studii primar, „Pierderile” de elevi sînt procente înțrînjătoare. Astfel, în Dahomey, din 1000 de elevi înscrși la cursurile elementare, 200 abandonează școala la sfîrșitul primului an de învățătură, doar un elev din patru ajunge în școala secundară. În Mali, 65 la sută din elevii abandonează pe parcurs cursurile școlilor primare.

În prezent, cînd în numeroase state africane a fost creat un corp profesional destul de mare, problema adaptării programelor școlare, a manualelor la necesitățile fizice și culturale ale populațiilor deosebite. În unele state, chiar și în prezent, organizarea școlară reprezintă copli-fidele ale învățămîntului din țosta me-

OASPEȚI NEDORIȚI

DEMONSTRAȚII LA ISTANBUL ÎMPOTRIVA VIZITEI VASELOR MILITARE AMERICANE

Vizita în portul Istanbul a purtătorului de avioane „Forestal” și a cinci distrugătoare din flota a 6-a americană din Marea Mediterană a provocat o furtună de proteste în rîndurile opiniei publice din Turcia.

Nava „Forestal” a luat parte anterior la războiul din Vietnam și în 1967 a fost lovită de către unitățile R.D. Vietnam, iar repararea avîndu-i serioase pierderi a durat un an.

Cu toate măsurile de protecție a cheiului unde au acostat navele americane, la Istanbul au avut loc puternice demonstrații împotriva prezenței militare navale străine. Grupuri de tineri s-au adunat în diverse piețe ale orașului și au manifestat sub lozincă: „Să luptăm împotriva imperialismului american”. S-au produs ciocniri cu poliția și mai multe imobile aparținînd unor instituții și unor companii particulare americane au avut de suferit.

ORIENTUL APROPIAT

Reuniunea Consiliului de Securitate, fixată de urgență pentru data de 11 februarie, la cererea Iordaniei, în urma hotărîrii guvernului israelian de a trece la înregistrarea întreprinderilor și companiilor arabe din Ierusalim, a fost amînată sine die.

O notă a prezîdentului Consiliului de Securitate, Armand Bernard, precizează că această măsură a fost adoptată ca urmare a hotărîrii Israelului de a amîna pînă la 23 mai 1969 intrarea în vigoare a prevederilor legii care a făcut obiectul plîngerii Iordaniei din 8 februarie a.c.

Ziarul „AL AHRAM” anunță că ministrul afacerilor externe al R.A.U., Mahmud Riad, va face în curînd o vizită oficială la Damasc și Bagdad. Șeful diplomației egiptene, precizează ziarul, va înmîna prezîdentului Siriei, Atassi, și prezîdentului Irakului, Ahmed Hassan Bakr, mesaje din partea prezîdentului Gamal Abdel Nasser. Intrevederile vor fi consacrate actualei evoluții a situației din Orientul Mijlociu.

Guvernul francez a respins propunerea britanică de a se convoca o nouă reuniune a Consiliului Ministerial al Uniunii Europene Occidentale pentru a lua în discuție situația din Orientul Apropiat. Franța — precizează A.T.P. — consideră că discuțiile de la Luxemburg au permis ministrilor de externe ai țărilor U.E.O. (Anglia și cele șase state

Luptele din Nigeria

Ultimelo comunicate oficiale transmise de postul de radio Umuahia informează despre o recrudescență a ofensivei biafreze împotriva trupelor federale nigeriene.

În acest sens se citează Senoarea Abagana, Onitsha-Enugu, Ahoada, Ikot-Ekpen, unde au avut loc ciocniri puternice, soldate cu victoria unităților biafreze. În sectorul Ahoada, menționează comunicatele militare, trupele biafreze au înaintat cu peste o sută de kilometri, în timp ce, într-o regiune la nord de Onitsha, în interval de o săptămîină, au fost scoși din luptă 350 de soldați federați și au fost distruse opt vehicule militare ale armatei federale.

În același timp, Antony Enahoro, comisarul federal pentru problemele informațiilor, a declarat la Lagos că forțele guvernului Gowon au reușit să respingă atacurile biafreze în regiunea fluviului Niger, dar că în prezent continuă să aibă loc lupte grele pe două fronturi în apropiere de Aba, importantul oraș biafrez cucerit în luna septembrie de către forțele federale.

Totodată, el a dezmințit știrile potrivit cărora avioane din Lagos ar fi primit ordin să bombardeze o localitate pașnică biafreză — Umuahagu. El a menționat în legătură cu această că avioanele primiseră indicații să bombardeze o serie de obiective militare în apropiere, dar că „o eroare de calcul a piloților nu poate fi exclusă”.